

1. kapitola

S

rofosor Gabriel Emerson seděl nahý na posteli a četl florentské noviny *La Nazione*. Probudil se brzy ráno v apartmá Pallazzo Vecchio v hotelu Gallery Art a objednal si pokojovou službu, ale nedokázal odolat touze vrátit se do postele a pozorovat spící mladou ženu. Ležela na boku tváří k němu, zlehka dýchala a v uchu se jí třpytil diamant. Tváře měla zružovělé horkem, protože jejich postel se koupala ve slunečním svitu, který procházel skrz okna sahající od podlahy až ke stropu.

Povlečení na posteli bylo nádherně zmačkané a vonělo po sexu a santalovém dřevě. Modré oči mu zářily, líně se potulovaly po její odhalené kůži a dlouhých, tmavých vlasech. Když se vrátil zpět ke svým novinám, lehce se pohnula a zasténala. Znepokojeně odložil noviny stranou.

Přitáhla si kolena k hrudníku a stočila se do klubíčka. Z úst se jí ozvalo tiché mumlání a Gabriel se naklonil blíž, aby mohl rozluštit, co říká. Nepovedlo se mu to.

Náhle se její tělo zkroutilo a vydala srdcelomný výkřik. Začala kolem sebe mávat rukama, jak bojovala s prostěradly, do kterých byla zamotaná.

„Julianne?“ Jemně jí položil ruku na odhalené rameno, ale ona před ním ucukla.

Začala mumlat znovu a znovu jeho jméno a v jejím tónu byla patrná stále větší panika.

„Julie, jsem tady,“ zesílil svůj hlas. Právě když po ní znovu sáhl, bleskově se posadila a lapala po dechu.

„Jsi v pořádku?“ Gabriel se přisunul blíž a odolal touze se jí dotknout. Ztěžka dýchala a pod jeho zkoumavým pohledem si zamávala třesoucí se rukou před očima.

„Julie?“

Po dlouhé, napjaté minutě se na něj podívala, oči vytřeštěné dokořán.

Zamračil se. „Co se děje?“

Hlasitě polkla. „Noční můra.“

„O čem byla?“

„Byla jsem zpátky v Selinsgrove, v lesích za domem tvých rodičů.“

Gabriel se za brýlemi s tmavými obroučkami zamračil. „Proč by se ti mělo o tomhle zdát?“

Nadechla se a přitáhla si prostěradlo přes nahá ňadra až k bradě. Bílá, hustě tkaná látka zahalila celou její drobnou postavu, než se snesla jako oblak na matraci. Připomněla mu sochy v Athénách.

Prsty jí jemně přešel po kůži. „Julianne, mluv se mnou.“

Uhýbala před jeho pronikavými modrými očima, ale on nepřestával naléhat. „Ten sen začal pěkně. Milovali jsme se pod hvězdami a já usnula ve tvém náručí. Ale když jsem se probudila, byl jsi pryč.“

„Tobě se zdálo o tom, že jsem se s tebou miloval a pak tě opustil?“
Tón jeho hlasu poklesl, aby zakryl jeho znepokojení.

„Už jednou jsem se probudila v sadu bez tebe,“ vyčetla mu tiše.

Oheň v jeho nitru byl okamžitě pryč. Připomněl si ten kouzelný večer před šesti lety, když se poprvé potkali a prostě si jen povídali a drželi jeden druhého. Následující ráno se probudil a zatoulal se pryč; nechal spící mladou dívku samotnou. Ovšemže její strach byl pochopitelný, jestli ne přímo politováníhodný.

Jeden po druhém uvolnil její zařáté prsty a opakovaně je líbal.
„Miluji tě, Beatrice. Nehodlám tě opustit. Víš to, že ano?“

„Bolelo by to mnohem víc, kdybych tě teď ztratila.“

Zamračeně ji objal kolem ramen a přitiskl si její tvář k hrudi. Mysl mu zaplavily myriády vzpomínek, když pomyslel na to, co se odehrálo předešlého večera. Poprvé se díval na její nahé tělo a zasvětil ji do intimity milování.

Věnovala mu svou nevinnost a on si myslel, že ji udělal šťastnou. Rozhodně to byl jeden z nejlepších večerů jeho života. Chvilí o tom přemýšlel.

„Lituješ minulé noci?“

„Ne. Jsem ráda, že jsi byl můj první. Toužila jsem po tom od chvíle, kdy jsme se potkali.“

Položil jí ruku na tvář a přejel jí palcem po kůži. „Je to pro mě počta, že jsem mohl být tvůj první.“ Bez mrknutí se naklonil dopředu.
„Ale chci být i tvůj poslední.“

Usmála se a zvedla rty, aby se setkala s jeho. Než ji stačil obejmout, pokoj naplnily tóny vyzvánění Big Benu.

„Nevšímej si toho,“ zašeptal naléhavě, natáhl ruku kolem jejího těla a položil ji tak, aby byla pod ním.

Očima mu střelila přes rameno ke stolu, kde ležel jeho iPhone. „Myslela jsem, že už ti volat nebude.“

„Nezvednu to, takže na tom nezáleží.“ Klekl si mezi její nohy a stáhl z ní prostěradlo. „V téhle posteli jsme to jenom my dva.“

Pátrala v jeho očích, zatímco se k ní začalo přibližovat jeho nahé tělo.

Gabriel se naklonil dopředu, aby ji políbil, ale ona se odvrátila. „Nevyčistila jsem si zuby.“

„To je mi jedno.“ Sjel rty k jejímu krku a líbal ji tam, kde se jí zrychloval puls.

„Ráda bych se nejdřív umyla.“

Frustrovaně zafuněl a opřel se o loket. „Nenech Paulinu, aby zničila to, co máme.“

„Nenechám.“ Snažila se zpod něj vyklouznout a vzít si s sebou i prostěradlo, ale chytil ho a přidržel. Díval se na ni nad obroučkami brýlí a oči mu jiskřily pobavením.

„Potřebuji to prostěradlo, abych mohl ustlat postel.“

Zvedla oči od bílé látky, kterou svírala mezi prsty, k jeho tváři. Vypadal jako panter těsně před skokem. Podívala se přes hranu postele na hromadu oblečení na podlaze. Bylo mimo její dosah.

„Nějaký problém?“ zeptal se s potlačovaným veselím.

Julia zrudla a sevřela látku pevněji. Se smíchem prostěradlo pustil a přitáhl si ji do náruče.

„Nemusíš se stydět. Jsi krásná. Kdyby bylo po mém, už nikdy bys oblečení nenosila.“